

Hozzászólásaim az ELTE-SzTE-2010 Informatikus Találkozón (2010. november 5-6.)

- 1) A Széchenyi Egyetemen az országban az elsők között indult a Mérnök informatikus MSc Szak, 2008. februárban. 2010-ben 10-en végeztek. Közülük mindössze 1 fő kezdte el a PhD-képzést. (Tulajdonképpen a habitusa miatt: fontosnak tartotta a független, szabad munkabeosztást, amit a vállalati világban nem tudna elérni.)
- 2) Mérnök informatikus Szakon jelenleg csak a levelező szakon tudtunk indítani megfelelő létszámú MSc-oktatást. 2009-ben a 10-es létszámküszöböt nem érte el az MSc-re felvettek száma, ezért a képzést nem indítottuk. 2010-ben 9 fővel indult a képzés nappali szakon, és 15-tel a levelező szakon. Idén az őszi félévben is hirdettünk képzést az Egyetem. Nappali jelentkező nem volt, mindenki a levelezőt választotta, 24 fővel. A nappali helyett inkább a levelezőre migrálnak a jelentkezők (volt, aki a nappaliról ment át), mivel az állami finanszírozás és a hétvégi oktatás inkább oda vonzza őket.
  - Szerintem a levelezőn megengedett állami finanszírozás egyértelműen hibás és rossz irányú gyakorlat. (Fő indokom: Nyilvánvaló a színvonalcsökkenés.)
  - Ugyancsak hibás gyakorlatnak tartom, hogy a főiskolai Mérnök informatikus diploma ugyanolyan belépési jogot ad az MSc-re, mint a BSc-diploma. Az egyik 6, a másik 7 féléves képzésű, másrészt pedig szakmailag, színvonalban és követelményekben is lényegesen eltérő a két tananyag. (A Széchenyi Egyetemen mindenképpen ez a helyzet.)
- 3) Az informatikai MSc-képzéseinket csak viszonylag kis létszámmal sikerült eddig indítanunk, kellő jelentkezés hiányában. Ez a helyzet gazdasági szempontból mindenképpen hátrányos, és hosszú távon nem tartható fenn.
- 4) A felsőoktatási intézmények képviselőinek mostani beszámolóiból az állapítható meg, hogy általános gond az informatikai MSc-re jelentkező hallgatók alacsony száma. A Széchenyi Egyetemen szerzett tapasztalataim alapján ennek számos okát látom, amelyekből hármat emelnék ki:
  - a) A kiemelkedően végzett BSc-s hallgatókat nem vonzza az MSc, mivel olyan képzést adtunk nekik, ami erősen igazodott a mai piaci, szakmai elvárásokhoz (web-es, szoftver-mérnöki irányultság). Ennek következtében jó állásokat tudnak találni, magas fizetéssel. Az egyetemi docensi, egyetemi tanári kötelező alapbért el tudják érni pályakezdőként.
  - b) Az osztatlan 12-féléves állami finanszírozás (a 12 „szabad zseton”) következtében a hallgatók hajlanak a csúszásra, így elfogy a finanszírozható félévük (a zsetonjuk) az MSc-re. (Amúgy ez is hibás állami szabályozás. Nyilvánvaló, hogy a kétféle képzési szint között meg kellene osztani a finanszírozott félévek számát.)
  - c) Egy motivációs ok lehetne a PhD-képzésbe való belépés, a felsőoktatási pálya elérése érdekében. Az informatikai szakterületen viszont az egyetemi pálya egyáltalán nem vonzó, a jelenlegi fizetési viszonyok miatt. Ahogy már említettem: egy jól képzett, rátermett újdíplomás informatikus az gyakran egyetemi docensi-tanári alapbérrel tudhat ma pályát kezdeni, és tovább haladni.

Győr, 2010. november 21.

Dr. Sziray József
Széchenyi Egyetem, Informatika Tanszék